

عنوان مقاله:

پدافند غیرعامل و توسعه پایدار شهری با تاکید بر کاربر های تهدیدپذیر کلانشهر تبریز از منظر جنگ

محل انتشار:

جغرافیا و پایداری محیط، دوره 2، شماره 4 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

کریم حسین زاده دلیر

کیومرث ملکی

آرزو شفاعتی

محمد رئوف حیدری فر

خلاصه مقاله:

توجه به جایگزینی کاربری‌ها با نگاهی دفاعی و امنیتی، تاکید بر اصول پدافند غیر عامل و استفاده از دیدگاه‌های پیشینیان و همچنین تجارب کشورهای سرآمد در پدافند غیرعامل به ویژه در حوزه برنامه‌ریزی شهری، می‌تواند در پیشرفت و توسعه برنامه‌ریزی شهری دفاعی و رسیدن به امنیت و توسعه پایدار شهری، موثر و دخیل باشد. با توجه به پیشرفتی که در حوزه مهندسی رزمی در کشورهای پیشرفته از لحاظ نظامی به وجود آمده است، باید نسبت به ایمن‌سازی شهرها اقدام نمود تا شهرها بتوانند در زمان جنگ، کم‌ترین خسارات جانی و مالی را متحمل شوند. این مقاله سعی دارد که اصول پدافند غیرعامل را در برنامه‌ریزی شهری با تاکید بر کاربری‌های تاسیساتی و حیاتی به عنوان کاربری‌های تهدیدپذیر به کار گیرد و فضاهای شهری را با ارائه نقش تدافعی به آن‌ها ایمن نماید. همچنین چگونگی حفاظت و دفاع از انسان‌ها و مکان‌های زندگی آن‌ها را با اعمال ضوابط و ملاحظات پدافند غیرعامل در حال و آینده میسر سازد. به علاوه، بسترهایی را برای امنیت و پایداری هرچه بهتر شهر با کم‌ترین خسارات ممکن در زمان تهاجم خارجی و حتی عملیات تروریستی فراهم نماید. در این مقاله بررسی و تحلیل‌های لازم با استفاده از نرم افزار GIS در مورد چگونگی پراکنش و نحوه استقرار کاربری‌های استراتژیک در سطح کلان-شهر تبریز به عنوان یک شهر تاریخی- فرهنگی و قطب اقتصادی- ارتباطی شمال غرب کشور انجام گرفته است و در نهایت مناطق و محدوده‌های مرکزی شهر و حواشی جنوب غربی و شمال غربی شهر- با توجه به تجمیع کاربری‌های خطرزا و تهدیدپذیر- نامناسب و بحرانی تشخیص داده شدند.

کلمات کلیدی:

پدافند غیرعامل، توسعه پایدار، بحران جنگ، کاربری های حساس، کلانشهر تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1410577>

